Arta pentru artă

On Aprilie 22, 2010

Respectă-ți îndatoririle față de leadershipul tău, evaluând cu atenție felul în care te percep oamenii din perspectiva unei creații pe care încă nu ți-ai încheiat-o.

Maestrul se afla în camera lui de creație, unde razele soarelui puteau pătrunde nestingherite. Încerca să redea în noul său tablou trei personaje din opera lui Shakespeare, *„ Regele Lear"* : Contele de Kent, Contele de Gloucester și fiul său nelegitim Edmund, părând că poartă o discuție degajată în sala tronului, în palatul regelui Lear. Privitorul își putea face o idee sumară despre complexitatea nivelului de interpretare a realității izvorâtă din experiența sublimului, prin folosirea contrastelor puternice între lumină și întuneric, folosit ca suport al gândirii simbolice în mod universal.

Stilul său de a picta, caracterizat prin culori intense și o tușă îndrăzneață, largă și spontană, era asemănător cu cel al lui Paul Gauguin. Imaginile intense pe care le crea, impresionante prin claritatea lor explozivă, prin finețea detaliilor, deși păreau exagerate într-o manieră inedită ca să încânte cât mai mult privirea și să impresioneze, evocau episoade și personaje reale sau legendare, pe care le adapta ușor prezentului. Ele evitau senzația de melodramă și, păstrându-și credibilitatea și relevanța, căpătau caracterul unor reprezentații vizuale fascinante.

Leadership: Esența primordială a ceea ce relevă opera ta își poate îndeplini funcția de evaluare prin aportul unei prestații dobândite în temeiul unei fragilități pe care o generează o anumită distanță impusă privirii?

Observând cu câtă atenție și dăruire, cu câtă abilitate și eleganță își executa mișcările, i-am spus, împins de o voință interioară fără margini:

– Vă admir foarte mult, și vă spun că sunteți formidabil, cu adevărat superior. Asemenea siguranță în manevre, asemenea rapiditate în mișcări, asemenea ușurință în modul în care manipulați pensula, doar marii pictori au dat dovadă. Nu cred că ar putea exista cineva care să nu-i placă tablourile pe care le realizați.

Maestrul, mirându-se grozav de vorbele mele, mă privi cu o atenție care vădea, fără îndoială, foarte multă bunăvoință, și îmi spuse cu hotărâre:

– Orice pictor știe că cel mai greu lucru este să fii ceea ce vor alții. Chiar dacă ție îți place felul în care pictez, altora s-ar putea să nu le placă. La fel cum unii admiră mai mult picturile fanteziste, suprarealiste, în stilul lui Salvador Dali, alții admiră picturile realiste, în stilul lui Edward Hopper sau George Grosz. Unora s-ar putea să le placă mult mai mult picturile inspirate din subiecte istorice, altora mai mult acelea care au la bază subiecte literare. Unii preferă culorile întunecate, alții culorile vii și strălucitoare. Unii preferă lumina, alții umbrele, unii preferă nuanțele pure, aprinse, alții nuanțele estompate și mohorâte. Un pictor nu va putea mulțumi niciodată pe toată lumea, prin urmare, te asigur Nicu, că sunt foarte mulți oameni care nu îndrăgesc și nu vor îndrăgi niciodată tablourile mele.

O prestație dobândită în temeiul unei fragilități pe care o generează o anumită distanță impusă privirii se poate obține pornind de la expresia: *"Cel mai greu lucru este să fii ceea ce vor alții"*. Prin urmare, o perindare cât de succintă prin pluralitatea semnificațiilor propuse de artist și prin distingerea semnificațiilor relevante pentru viața sa, devine necesară fiindcă constituie încă un pas care ne apropie de o privire mai cuprinzătoare asupra efectului de

Wow pe care îl are asupra celorlalți.

Leadership: Stilul tău de a crea noi norme de reprezentare și modelare a imaginii personale, prin analogie cu interpretarea unor trăiri resimțite la un anumit moment al vieții, generează o atitudine de uimire față de realitatea imediată?

În leadership trebuie să știi unde își ascund oamenii talentați comorile. În cadrul celor mai bune relații cu ei, trebuie să te concentrezi pe ceea ce ai de învățat de la ei. Învață, practică și asimilează. Uimirea în artă reiese din versiunea de legendă a unei comori descoperite pe un teritoriu greu de pătruns, din care observatorul poate extrage doar semnificația unei familiarități idealiste.

Așa cum culoarea este cea care rezolvă problema proporției și a reprezentării în realizarea unei unități generale a factorilor sonori și vizuali dintr-un film – tot astfel liantul care îi unește pe oamenii talentați de excelența în domeniul lor de activitate, contribuind pozitiv la maximizarea valorii lor, este analogia cu interpretarea unor trăiri resimțite la un anumit moment al vieții pe care o folosesc ca argument pentru a seta calitatea imaginii personale la o anumită valoare prin intermediul creației lor.

Pentru ca leadershipul tău să fie profitabil, trebuie să afli prin intermediul discuțiilor libere care acel factor secret care le asigură acestor oameni progresul. Concluzia firească și necesară trebuie să vină numai după o cunoaștere și o expunere obiectivă a propriilor lor idei, păreri, gânduri sau teorii. Ea trebuie să fie proporționată cu rezultatele cunoașterii și ale realizărilor lor - când s-au convins că toate demersurile lor au vădit reale preocupări de creștere a valorii lor.

Care este liantul care îi unește pe oamenii talentați din jurul tău de excelență? Înțelegi modul lor de funcționare?

Respectă-ți îndatoririle față de leadershipul tău, evaluând felul în care îi percepi pe oameni. De modul cum le percepi motivațiile, de modul în care îți transmit inspirația, de modul în care își demonstrează calitățile, de modul în care își expun viziunea, de modul în care își evaluează activitatea, după modul în care își tratează talentul - depinde felul în care îți vei exploata tu însuți propriul potențial, urmând exemplul lor.

Leadership: Poți să-ți construiești o imagine care să încânte privirea prin succesiunea contrastelor dintre ceea ce te definește ca fiind o porțiune din realitatea obiectivă accesibilă și ceea ce te pune în valoare când creezi fără să te gândești la validare din partea celorlalți?

Ce are de învățat un lider de la un pictor, dacă nu să fie el însuși? Un lider nu se poate schimba în funcție de dorințele fiecăruia, nu se poate mula în totalitate după nevoile oamenilor și după personalitatea fiecăruia, nu se va putea ridica niciodată la înălțimea așteptărilor tuturor, nu va putea niciodată mulțumi pe toată lumea.

Lumea are preferințe și așteptări diferite. La fel cum unii oameni admiră doar anumiți pictori și preferă doar un anumit stil de pictură, ca să nu spun că alții nu sunt interesați chiar deloc de artă și desen, tot așa unii oameni preferă un anumit tip de lider și un anumit stil de leadership.

Unii preferă liderii mai puțin pretențioși, care să le permită o libertate totală și care să nu le reproșeze niciodată nimic; alții preferă lideri un pic mai drastici, care să-i sancționeze pe aceia care nu se dedică în totalitate echipei și profesiunii lor. Şi mai există o categorie, aceea

a celor oscilanți, care bat extremele (care de fapt nu sunt în stare decât să pună bețe în roate) și care împiedică, voluntar sau involuntar, deciziile și măsurile luate de lider.

Fii tu însuți. Formează-ți un stil de conducere care să te caracterizeze, încearcă să fii cât mai bun, dar nu te aștepta să primești numai atenție și laude.

Ceea ce te pune în valoare în ochii celorlalți este opera pe care o creezi fără să te gândești la validarea estetică din partea celorlalți.

Arta pentru artă se produce atunci când restabilești setările de compatibilitate între creație și imagine (pe care le așteaptă toată lumea), la valoarea inițială de angajament pentru creșterea satisfacției personale.

Leadershipul poate fi o adevărată artă, dar pentru acest lucru trebuie să ai talent cât și abilități deosebite în munca cu oamenii. Arta leadershipului nu este ceva palpabil, ci este „măsurată" prin rezultatele tale. În prezent leadershipul, ca să ajungă o artă, are nevoie de oameni cu o educație și o instruire superioară și, mai ales, cu un comportament adecvat.

Source: https://neculaifantanaru.com/arta-pentru-arta.html